



# ΩΡΑΙΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστή και δεύτερον ετήσιος χρόνον  
'σ'την κλεινήν εδραίωσαν γ'η των Παρθενώνων.

Χίλια ετηκόσια κ'έτη  
κ'έλα γέφυρα Μπαρμπούλην.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εσθίας πρὸς ἐμ.

Συνδρομαί γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα αἰναι μ' ὄνο.

Γιὰ τὸ ξένα ὄμας μέρα—δ' ἐκα φράγκα καλ' ἴσ' τὸ χέρι.

Ἐνὰ Σεπτεμβρίου,  
μηνὸς σωτηρίου.

Ἐτηκόσια πάντα κ'έτη  
καὶ κοσμήματα κλῆθον στρεπτά.

## Ἐπιστολὴς ὁ φρενήρης κ'τ'ὸ φερὸν ὁ Πεζούρης.

Φα.— Μπουτζουρούμ... καλὸς σὲ βρήκα...  
πὲς μου λόγους ἔλο γίνακα.  
Σέφεριμ, κεκούμ Βεΐφρη,  
δέξου με τὸν κακοιορῆ.  
Ἄγαπῶ καὶ τὸν Σουλτάνο  
κ' ἔλο τεμενάδες κἄνω.

Φερ.— Ἐλα κἀθὼς κἀντά,  
ἔλα, τ'ἄνοιμ, γὰρ μ' αὐριτῶ  
μὲς σ'τὸν μουσαφιρ ὄντῃ.

Φα.— Φέρε γρηγορα τοιμποκί, φέρε γρηγορα σεριπέτι  
σ'τὸν Ρωμὸ τὸν τεκαμπετή,  
κ' ἄς ἀπλωσωμε Φερὸν,  
μὲ ραχᾶτι τῆν ἀριδ,  
κ' ἄς μιλῶσωμε κροφῆ  
ζεπλωμένοι σὲ σοφῆ.

Συμμαχί, τώρα κ' ἄλλη,  
ποὺ πηδάτε καὶ πηδάμε...  
συμμαχί, β'γῆτε πάλι,  
κ' ἄντε μ' αὐκαλοῦμ νά δώδεμ.

Συμμαχία μυστική,  
φέρε γρηγορα ρακί,  
Καθισέ με σὲ μεντῆρι,  
σάξε μου Φερὸν τὸ χέρι.  
Τι χαρὰ μακί, τραλάλι...  
ὄλα με νά σὲ φίλι.

Πάλι με τῆς συμμαχίας μου γ' αὐσανε τὸν νοῦ μ',  
φέρε καὶ ραχᾶτ' λουκουμί,

φέρε καὶ καριμῆ Χανούμ  
μὲ σαλβῆρι καὶ πασοῦμ.

Πάντα σύμμαχοι καὶ φίλοι...  
γέμ' σου Πατισῶχ καὶ Πόλι...  
Ὅχ Ἐφέντη μ' πῶς μ' ἄρσαι  
μία συμμαχία τέτοια...  
ὀδοσ μου νά βάλει φῆσι,  
ἔξω λῶσαις καὶ σεκλέτῃ.

Ἀπὸ τῆν Ἀθήνα φῆνω  
κ' ἔλο τεμενάδες κἄνω.  
Ἐρχομαί καθ' ὄψηλῆν  
τῶν Ἑλλήνων ἐντολήν  
νὰ συνάψω συμμαχίαν  
μὲ τῆν Πόρτα πρὸς συμφέρον  
καὶ μεγαλίην εὐτυχίαν  
ἀλυτρώται κ' ἐλευθέρων.

Ὅπως πάντοτε στοιμῶλες  
ἐρχομαί νά γίνα φίλος  
μὲ τῆς Πόλις τὸ Νεϊσῆ...  
φῆνω μπόταις καὶ σπορούσῃς,  
μὰ καὶ μπόλιμ λιβάνι  
γὰρ νά κἀφ' ὀσᾶ ρουθούσῃς  
κάθε σὺβταλῆ Πασσῶ...  
ὄχ Ἐφέντημ, τὰνα γασῶ.

Φερ.— Τῆνε μου, μπουτζουρούου...  
τόμαί κ' ἔξω νοῦ...  
δέξ' ὀσὸς Ὀθωμανούς,  
ποὺ θά κάνουν συμμαχία μὲς χαρᾶ μὲ τὸν Γκιουρῶ...  
ὄχ Ἰ βαρετῶ τὸν σενουρῆ.



Φκ.— Τὸ κεφάλι θά στυπῆρη  
κάθε ρήτορας Ρωμιοῦ...  
δὸς μου ᾄρηγορα Βεζύρη,  
καὶ νερὶ τοῦ Ταξίμου.

Φερ.— Πῶς σὲ λένε;

Φκ.— Φασουλῆ.

Φερ.— Τόκα μίαν σελήνην.

Φκ.— Τόκα μίαν παραπάνω  
γὰ τὸν Πατισσῆχ Σουλτάνο.

Φερ.— Ἄφερμι, Γκιχοῦρ Ζουζέκη.

Φκ.— Ἐμαθα καλά πῶς στέκει,  
πῶς ἐκάνειν περδίκι,  
κί ὅπως πρὶν καρδαμωμένο  
φαίνεται σὲ Σελκαλῆκι,  
κί ὄλο χαίρεται τὸ γένος.

Ἐμαθα πῶς ὁ Σουλτάνος, ποῦ τὸν τρέμουν οἱ Σουλτάνοι,  
ἀπερσίως σὲ τέλος τὴν ἐγγείρισί νὰ κἀνη,  
κί ἤθελα κί ἔγω νὰ στέκω γὰ παρηγορία κοντὰ του,  
καὶ νὰ δώμαι μαζί.  
πάντα δυνατὸς νὰ εἶ,  
καὶ ν'ἀφήσουν ἀνεκτικὴν τὴν Μεγαλειότητά του.

Φερ.— Ἄφερμι, Γκιχοῦρ τοιφοῦτη,

Φκ.— τόκα κί ἄλλη, κουρδαντζε.  
Γιὰ τὴν συμμαχία τοῦτη  
νοιώθω μέσα μου σεντζε.

Χαζρετλού, μπίζιμ Βεζύρη,  
δέξου μου σὲν μουσαφίρη.  
Ἐρχομαί τὰ σὲς ἰμλήσω,  
χέρια σὰς νὰ πιπλήσω  
κί ἴποντάρικα νὰ φιλήσω.

Με τὴν συμμαχία τοῦτη λάμπουν γύρω μας βουνά  
καὶ πελάγη γαλανὰ  
βρέμον ἴρισμαράγα...  
δῶστε μου Σοφτὰ καλέμια,  
πάρτε με σὲ τὰ χαρέμια  
δούλο καὶ Κισλάραγα.

Νέφερες τί νταλίκι  
δείγνο μες σὲ τὸν καφτανέ...  
Φερ.— Ὄχι! Πιλλικαρέ κί ἰστικί,  
κάτα πῆς μας ἀματέ.

Φκ.— Νοιώθω Βεζύρη μου, θυμὸ  
γὰ καθ' ἑβρόν μας νόνο...  
δὲν ἔβρει πόσον ἐκτιμῶ  
τὸν Πατισσῆχ Σουλτάνο.

Κυττάξετε πῶς ἐρχομαί γονακιστὸς ἐμπρὸς σὰς...  
παρηγορία σὲ σὲς θά ἔβρω,  
κί ἀπὸ τὸν Φράγγικον τὸν σταυρὸ  
δέκα φορές καλλίτερο τὸ μουσφάγγαρό σὰς.

Ἐκεῖνο μέσφ τὸν φλογῶν,  
ἐκεῖνο μέσφ τὸν σπυρῶν  
καὶ τὸν ἀγγίω φῶν  
ἀνεσπώθῃ μόνον.

Τοὺς Φράγγικους τοὺς προστάτας μας, τοὺς ἐν Χριστῷ συμμά-  
τους ἔπιασε Βεζύρη μου, μετὰ τὴν βουδαμάρα, [χους,  
καὶ σὲν γυρῶν τὰ στόματα μὲς ἀφῆταν μονάχους  
καὶ γὰ προσφῶνιν κοπετοὺς παθαῖνον κουφαμάρα.

Σὲς αἰωνίως ἔξοστοι περῶντε τὸν καιρὸ σὰς  
κί ἐκεῖνοι λόγον εὐγενῆ, πολιτισμένον πλάσματα,  
ἐγὼ μὲς πάντα προτιμῶ τὸ μουσφάγγαρό σὰς  
τὸν σκλάβον τὸν Χριστιανὸν νὰ φέγγῃ τὰ χαλάματα.

Φερ.— Ὅλοι τὰρα σὲς μισῶν...  
ἀξκυπλάρ χεῖρ ὁλοῦν.

Φκ.— Μποῦ ντοσημὰ τοσαρὶ φελέκτιρ  
ἔσχορονυ τοιβερενκίτιρ.  
Ὁ γωνιῆς με σφάρεσ' μοῦ ζεῖ, κί ὁ καθὲς ἐς μακαρίζῃ  
τὸν καθένα, κὺρ Βεζύρη, ποῦ μπορεὶ καὶ τὴν γυρίζει.

Λοιπὸν ἐς γίγη σήμερα μποῦ γιχῶνι μὰς συμμαχία  
καὶ ν' ἀγοράξετε καὶ σὲς τοῦ Στόλου μας λαχίκα.

Ἄς συμμαχῶσμε θερμά,  
δεχθῆτε μας ν' ἀγάπη,  
μαζὶ νὰ τρώμε παστουρμὰ  
κί ὄρεκτικὸ κί μπῆπι.

Οἱ Βουλγαροὶ κεραταλάρ,  
πρῶτὸν φοινάδες κί ἄμχαλάρ,  
πολλὰ παλούκια πῆδῶσαν καὶ κάνουν νταβατοῦρι,  
μὰ σὲς καλὰ κί ἐκ μέρους μας τοὺς τρέψατε τὴ μούρη.

Καλὰ τὸν σιγυρίσατε κί ἐκείνον τὸν Κοβοῦργο,  
τὸν λυσασμένο μοῦργο.  
Τραβῆτε σ' τὴν πρωτεύουσα τῆς Σόφρας Ἴσπερντέ  
καὶ κάνετε τον μπῆρ παρὲ καὶ καραγκιζὸ μπερντέ.  
Βαρίστε τοὺς ἀλύπητα, ριχθῆτε σὲ το φερούσι,  
κί ἀπάνω των νὰ κάνετε κί ἐκ μέρους μας γιουρούσι.

Ἔσεῖς γὰ μὲς νὰ μάχεσθε κί ἔμετε νὰ σὲς λαμπρῶνουμε  
μὲ λόγων κικητήρια,  
καὶ νὰ σὲς ἐθαροῦνουμε  
μὲ τὰ συλλαλητήρια.

Ἔσεῖς νὰ ρίπτεσθε γὰ μὲς ἐν μέσφ τῶν ἀγῶνων  
κί ἔμετε γὰ σὲς νὰ τρέχωμε σ' τοὺς τάφους τῶν προγόνων.  
Σὲς ἀνδράς νὰ γυρῶσθε γυρῶς κί ἀρπῆφλους  
κί ἔμετε νὰ στέλλωμε σιῆς καὶ ἐσικούς βακτύλους.

Σὲς ἀπὸ μὲς νὰ θέλετε στρατεύματα καὶ στόλους,  
μαζίμ, πολεμοφοδία καὶ μυδρακιοβόλους,  
κί ἔμετε νὰ στέλλωμε σὲ σὲς πολετῆ Συντάγματα...  
Φερ.— Χαῖρ δὲλ... μὲς δίνετε πολὺ σπουδαῖα πράγματα.

Φκ.— Σὲς κουβαλὸ καὶ σγῆδια σφῶν Ἑλληνοπαίδων,  
μεθόδους νέας τακτικῆς  
καὶ σοβερὰς πολεμικῆς,  
ποῦ σὲ τραπέζις τάκαναν παντοῖον καφφενῶν.

Πάρτε τα καὶ διαβάστε τα νὰ δῶτε πῶς κτυποῦμε  
κάθε μποκτάν καὶ βάρβαρο καὶ μπόγα κί ἄλιτῆρο...  
πάρτε τα καὶ διαβάστε τα, κί ἔγω πολὺ λυποῦμαι,  
ποῦ τόσοσ πέρασε καιρὸς χωρὶς συλλαλητήριο.



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Γιὰ συμμαχία σάν κι αὐτὴ μὴ γίνεσθε μουμούρηδες  
κι ἂν ἐνίκησατε ποτὲ τοὺς τρομεροὺς Γκιζοῦρηδες,  
μὰ μένουι τοὺτ' οἱ νικητὰι καὶ σὲς οἱ νικημένοι,  
μόνο μ' ἐμὰς, Βεζύρη μου, θά βῆτε κερδισμένοι.

Φερ.— Κατὶρ δὴ, κατὶρ δὴ.  
Φασ.— Σὲ βεβαίονα, Τουρκιάλε,  
πὺς θά περάσωμε καλά.

Φίλοι μὲ θερμὰ, καὶ μὴ δώρησι  
τὸ γλυκὸ τῶν Ρωμηῶν Γκιζουμπάχαρ,  
δώστε μὰς παράσημα δόξης,  
Σερρακάτ καὶ Νισάν Τριγίχαρ.

Ἐστὸν Ρωμηὸ προσηκollήτε, κομποί,  
γὰ νὰ θῆτε μ' αὐτὸν προκοπή,  
ποὺ μὲ τόσο ζυτιγὲ μαχμουλοῦκι  
καὶ τὸν λὸν καλύτεριμ τουλεπὴ.

Ἄ Χαμίτ ποὺς Ρωμηὸς ἔς κρημῆ  
κι Ὀσμάνίδες χρυσὸς ἔς κρημῆ  
Ἐστὸ λαίμω καθανὸς γελεμπετρίη,  
Χαζικατάρ καὶ τρανοὺ Σερρακίχηρ.

Δώστε μὰς ἀσκούς καὶ τουλούμα,  
μαξιλάρια, σποφάδες καὶ σφουμάκι,  
καὶ ραχάτ ριζιτέ μὰς λουκουμά,  
Ἐστ' ἀνοκτὰ μὰς γὰ πῆσωσι στόματ' αἰ.

Μὰ κι ἐμὰ, τὸν Γκιζοῦν τὸν στομῶλο,  
στελετέ μὲ στὴ Μένκα Χατζῆ,  
καὶ φροντίτε νάχητε φίλο  
τὸν Ρωμηὸ, τὸν ἐμὲκ πατσάτ' αἰ.

Ἄ Κορρατῆς—θαρρὸ πὺς τὸν ἕλεις—  
εἶναι τὴρα λαίμηρος Σερρακίχηρ,  
Σακαρκακίς φορετὴ καὶ σπυροῦνη, κίκα ὄντ'  
καὶ τὸνῶνε κι' ὀφόνεσι τὸ πρόνημα,  
καὶ φωνάει ἑμὰς μαχαρίχηρ—πρῶνημα  
ποὺς ἀπ' ἄλους μὰς ἔχει γὰ ἀπόνημα.

Τὶ στρατοὺς ἐτοιμάζει, Βεζύρη,  
ποὺ καὶ σὲς θά τοὺς βρῆτε χαίρι.  
Τόκα μὲ στὴν ὀρεγὰ τοῦ Κορρατῆ,  
ποὺ σκαρῶνε στρατοὺς μὲ ραχάτ,  
καὶ σερῆρ μὰς γενῆ καρῆιοκῆτι,  
κι' ἀπ' τὴν ὄπερα βραδὸν δὲν λείπει.

Τὶ τουρῆμα καινούρη μὰς φέρνει...  
Ἐνακίχονα, Βεζύρη, μὰς ἔχει...  
τὸ Κουβέρνο μὰς δίνει καὶ φέρνει,  
κι' ἐπεκῆρὸς ἔχάτωσι τὸν Μίχα.

Γιὰ τῆς τόσας ἀγάπας μὰς κι' ἔλλα,  
Ἐνακίχονα, θαρρὸ Τουρκιάλε,  
τὸ ταίμποιμ γειμῆτε μὸ πάλι...  
καὶ χρυσὸ βέλῆτ' ἐτοῦ λουλιῆ.

Κι' ἡ μοῖρα μὰς κι' ἡ μοῖρα σὰς μὸ φανταί ποὺς γραφῆ,  
τὴν συμμαχία μὰς αὐτῆ... πὺς κι' ἀπ' ἐμὲ πιλῆρ,  
καὶ καθετὴ ποὺ πρῶγεται καὶ πιστεύει στὸν ῥῆμα...  
μὴ λάβῃς μόνο γὰ καρῆ, Βεζύρη μου, τὸν κόπο.

Ἄ Πατισῆ τὸν Βούλγαρο καλὸ τὸν ἐσιγῆρισι  
κι' ἐκ τῆς Ἑδρώπης κατ' αὐτὰς καὶ τὸ Ραλλδακί χῆρισι,  
ὅπου μὲ τὸν Σουλτάνο σὰς ἔχει στὴν φίλια...  
σὲ τούτον συμμαχο μιστὸ τοῦ Πατισῆ θά βῆσι...  
νὰ ταξιδιῆν ἐκπέπταται ἔσων στὴν Θεσσαλία,  
ποὺ γίνεταί στὰς ἐκλογὰς αἰτοβολῶν εἰρῆς.

Ἡ συμμαχία μας αὐτὴ σὰς ἤλεε σὰν φρουρῆτι,  
καὶ φτοῦ κι' ἄλλ' μελιλάβερον ὀκείνον τὸν σερῆτι,  
ὅπου σὲ τοῦτο πιστὶν  
δὲν ἔδωσ' ἔλαχίστην,

ἀφοῦ κι' ὁ Στόλος κατ' αὐτὰς σὸτὸ Φάλλρο γυμναζέται  
κι' ἀπὸ τοὺς βρόντους τοὺς βαρεῖς καθένας μας τινάζεται,  
κι' ἔγωγ' ποὺ λὲς ξαφνιαζομαι καὶ τὸ μεγάλο μου φρίττει:  
ἐκ ρόβου μῆπως γαρμιοσθῆ καὶ τὸ δικό μου σπῆτι.

Ἡ νέα συμμαχία μας ἔλιπς δὲν εἶνε φροῦδη...  
τρέμω τῆς μπόμπαις, σύμμαχε, καὶ λέω τὸ τραγοῦδι,  
ποῦ τραγοῦδοῦσαν σὲ καιροῦς καὶ σ' ἐποχαῖς μας ἄλλαις:  
βάλε τὸ πάπλωμα μεπερὲ νὰ μὴν περνοῦν ἢ μπάλαις.

Κι' ἔγωγ' πηγαῖνω, σύμμαχε, γεμάτος φυσεκλήμα  
μ' ἕνα τουφέκι Μάνλιγερ γιὰ νὰ σκοτώσ' ὀρτύκιμα,  
κι' ἕνας ἀπὸ τοὺς Πρίγκηψ' εὐστόχως κι' ἀταράχως  
'σκότωσ' ἔξῃται πέριχες σ' τοὺς Πεταλιῶς μονάχως.

Ἡ νέα συμμαχία μας δὲν εἶνε παῖξε γέλα.  
Φερ.— Χαῖρ ὀλά, χαῖρ ὀλά, Γκιζοῦρη παπαρῶλα.

(Ὁ Βεΐρης ἐσηκώθη καὶ μὲ δύναμι μεγάλη  
τὸ τσιμποῦκι του τσακίζει σ' τοῦ συμάχου τὸ κεφάλι.)

### Ὁ μουγγὸς ὁ μουστακάτος Κρήτης Ἀρμιοστής βαρδιάτος.

'Αφίνω γιὰ σ' τοὺς φίλους μου καὶ γιὰ σ' τοὺς ἰδιούς μου,  
'στούς γνωστικούς, σ' τοὺς σιγηλοὺς, σ' τοὺς συντηρητικούς μου.

Ἐνὶ καλά καθόμωκα κι' ἄφρασα σ' τὴν Αἰγίνα  
μένας τῆς Κρήτης Ἀρμιοστής μου γράψανε πῶς ἔγινα,  
κι' ἐκεῖνος ποῦ τὸ μάθανε μοῦ ἔλεγε ποῦρ: ποῦρ:  
πῶς μοῦ ἔλεγε κελεποῦρ.

'Αφίνε, τὸ πουλάκι του  
τὸ Τρικανταπυλάκι του  
ὁ σιγηλὸς ψαρῶς,  
φιλεῖ καὶ τὸν Στελλάκη του,  
τὸν πρῶν Λιμνηρῶς.

Σὰν ὄνειρο παράξω μοῦ φαίνεται καὶ τοῦτο  
ν' ἀφήσω τὸν Τοπαλίη μου, τὸν Νέγρη μου, τὸν Μπουτο,  
κι' ἐκεῖνον τὸν Βοΐνη μου,  
τὸν φίλο τὸν ἀσίκη μου.

Καθεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους μου θὰ στακουροπηθῆ...  
τώρα μοῦ βάζουν τρικαντὸ, μὲ ζῶνωιν μὲ σπαθί,  
καὶ σὲ Παλάτση θὰ περῆ Χαλέπας ὁ καιρὸς μου  
καὶ διεθνή στρατεύματα θὰ στέκωιν σὺς ἀ' μπρός μου.

Θάγω καὶ χωροφύλακας πιστοὺς κι' ἰδιαίτερους,  
μὰ θάγω καὶ τὸν Μόνακο καὶ τοὺς Καραμπινέρους.  
Πῶς Ἀρμιοστή μ' ἔκανανε δὲν εἶναι διόλου ψέμμα,  
'μπορεῖ καὶ Πρίγκηψ νὰ γινῶ καὶ κῆτι παραπάνω,  
κι' ἔγωγ', ποῦ πρῶτα πρόσκλησι' ἔπρσεν ἀπὸ τὸ Στέμμα,  
τώρα μὲ μιά μου προσταγή Πρωθυπουργοῦς θὰ κάνω.

'Αφίνω καὶ τὴν στοργίκα μου καὶ κλαῖω σὰν παιδάκι  
καὶ πάω νάβρω τὸν Σκουρτῆ καὶ τὸν Μιχαλιδάκη.  
Κι' ἔν φέρη κόσμον ἢ σιγή, κοίμω πῶς κι' ἔμας  
πολλὰς φορὰς ἐκόσμησε μ' ἔξουσιῶν τιμὰς.

Καὶ σ' ὄποιο πάτε τσέλιγκα καὶ σ' ὄποια πάτε στοργίκα  
'λίγα νὰ λέτε πάντοτε γιὰ νάθε σεβαστοί,  
καὶ μὴ τοῦ πρῖν τσοπάνη σας ξεχάσετε τὴν μουγγίκα,  
ὅπου γιὰ τοῦτη σήμερα τὸν κάνωιν Ἀρμιοστή.

Μὴ λησμονῆτε τῆς θερμῆς ἀγάπης μας τὸ χάδι,  
καὶ τ' ὄρα σ' τὸ κεντρί μου  
βάλετε κλήρους, φίλοι μου,  
ποῖος τοῦ λοιποῦ θὰ κάβαται σ' τὴ θέσι μου τὴν ἀδαία.

Γελῶ καὶ κλαῖω... τὸν «Ψαρρῶς» καπνίζει τὸ φουγάρο...  
ἐβούρκωσε τὸ μάτι σας καὶ μὲ κωτῆθ' ὀλο...  
μαζ' ἰμοι καὶ τὰ σύνεργα τῆς ψαρκίης θὰ πάρω  
γιὰ νὰ φαρῶω κάποσ' ἐπὶ τῆς Σούδας τὸ γυαλό.

'Ἐγχα μόλα κι' ἔγχα ἔλεσα,  
'στὰ ε' Ψαρρῶς ε' καὶ μὲ βάζουν μέσα,  
πέρουν τὸν μουστακάλη,  
τὸν ψαρῶ, μὲ τὸ καλάμι,  
ὅπου μέσα σ' τὴ Βουλή  
σιγαῖν τὸν λέν ποτάμι.

Λύπη καὶ χαρῆς ἡμέρα  
καὶ γιὰ μὲ τὸν Ἀρμιοστή,  
ποῦ θὰ δείξω κι' ἔκει πέρα  
τὶ βερῶκοιν ἔστι.

Τὰ ε' Ψαρρῶς ποντοποροῦν,  
ἀριβάρωμ' σ' τὴν Κρήτη,  
καὶ τὴν βράκα μοῦ φοροῦν  
καὶ μὲ πῆν' σ' τὸν Ψηλορείτη.

Ζήτω, ζήτω, μοῦ φωνάζουν, καλὸς ὄριος, σπολλῆτη,  
στρώνεται γιὰ μὲ τραπέζ' ἐπὶ τῆς Χαλέπας τὸ Παλάτι,  
μ' ὑποδέχεται κι' ὁ Πρίγκηψ μὲ χαρὰ μὲ τὸν Λεμπέση,  
ἔργονται καὶ Τουρακαλάδες καὶ μοῦ βράζουσι τὸ φῆσι,  
κι' οἱ Μινίστροι μ' ἀπορία μὲ κωτῆθ' ἀπὸ χαντὰ  
κι' ὄλο' μπρός σ' τὸ τρικαντὸ μου στέκωιν δίχως τρικαντὰ.

Ψάλλω ἀπὸ κάθε μέρος  
τῆς καινούργιας καταστάσεως,  
φάειν κι' ὁ Σκουρτῆς ὁ γέρος  
κι' ἄλλο πλῆθος μὲ σκουρτῆς.

Κόμμα, ποῦψασε μαγιὰ,  
κόμμα μου σιωπάλο,  
κόμμα ποῦ καρδάμωσε.

Φεύγω καὶ σ' ἀφίνω γιὰ,  
κατευθῶ μοῦ καλὸ  
καὶ καλεῖται ἀντάμωσαις.

Μὰ μὴν κλαῖτε καὶ δὲν φεύγω πρῖν νὰ πάη τὸ μουρῖ...  
γιὰ τὴν ὄρα πάω ψάρια νὰ χερῶ σ' τὴν Μαδουρή.

Καὶ κωμωδοῖς νομῶσαις,  
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῶσαις.

'Αριστέλης ὁ Κουκούλης, ἔμπορος Ἀμερικῆς,  
ἕνας κύριος μὲ γῆσι καὶ τὰ μέλιστα γλυκῆς,  
τὴν σεμνὴν Παναγιωτίτσαν ἐνωφεῖθ' τοῦ Διατῆρα,  
πολυέπλετο κορίτσι μ' ὄμορφη καὶ χαρακτῆρα.  
'Ὁ δὲ κύριος Τριφιλιῶς, τὸ πύκλιχρον Παναγιώτης,  
ἀλλάξε τὰ στέφανά του, κι' ἔγιν' ἕνας γέμος πρῶτης.